

מ"ת 2010/06/19 - מדינת ישראל נגד מאיר ארזואן, דוד אביתר ביטון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 2010-06-19 מדינת ישראל נ' ארזואן ואח'

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המבקשת:
מדינת ישראל
נגד
המשיבים:
1. מאיר ארזואן
2. דוד אביתר ביטון

החלטה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה נגד משיב 1

1. נגד המשיבים (משיב 1 בן 62 ומשיב 2 בן 18.5) הוגש כתב אישום המייחס להם שורת עבירות ובהן קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון לפריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב, זיוף סימני זיהוי של רכב. משיב 1 מואשם גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית. משיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה נגדו ואילו משיב 1 טען שאין נגדו ראיות לכאורה.

2. העובדות שבבסיס כתב האישום הן אלה - בבוקרו של 16.5.2019 גילה אחד מעובדי חברת "ברניקס" כי בדלת הנהג של אחד מרכבי החברה שחננו בחניון בתל אביב, השמור למורשים בלבד^[1], נקדח במהלך הלילה חור בקוטר של מספר סנטימטרים (החור נקדח למעשה במכסה חרך הירי המצוי בדלת). החור הוסווה באמצעות סגירתו וצביעת הכיסוי בצבע כחול, אך השומר הבחין בו (הצבע היה עדיין טרי) והודיע על כך לממונים עליו^[2]. בהנחיית המשטרה התקינה חברת "ברניקס" מצלמות בחניון. בימים הבאים התגלו שני מקרים דומים באותו חניון (ב-18.5 ניסיון הקידוח כשל וב-19.5 צלח^[3]). כעבור מספר ימים, ב-20.5.2019, בעקבות דיווח של נהג ברניקס על מכונית שנכנסה לחניון בהיצמדות אל רכב הברניקס שבו נהג בעת הכניסה בשער החניון, נעצרו בחניון שני המשיבים ישובים בתוך מכונית קטנה שחורה שלחלונות הספסל האחורי שלה הוצמדו שני דגלים (עניין שמקל על זיהויה בתצלומים מהחניון). במכונית נמצאו מספר דיסקיות פלדה בקוטר של מספר סנטימטרים שאחת מהן נקדחה לכאורה מתוך דלת מכונית הברניקס שהוזכרה לעיל^[4]. עוד נמצאו במכונית מקדחה וכוסות קידוח, צבע כחול, מקל טלסקופי שלקצהו חובר וו שמאפשר פתיחה של דלת המושב שליד נהג רכב הברניקס אם מחדירים אותו דרך החור שנקדח בדלת הנהג^[5], לומים, לוח פלדה ובו קידוחים דומים, כפפות ועוד^[6]. על גבי המכונית נמצאו כתמי צבע כחולים^[7]. לוחיות הרישוי שהיו על המכונית לא היו שייכות לה, אלא נגנבו ב-11.5.2019 ממכונית דומה בגודלה ובצבעה בראשון לציון^[8]. אין מחלוקת שבשעה שבה נעצר בתל אביב היה אמור המשיב 1 להיות במעצר בית בקרית גת תחת השגחת מפקחיו שחתמו על ערבות לכך שתנאי מעצר הבית יקוימו. המשיב 1 שתק בחקירתו באופן כמעט מלא ואילו המשיב 2

עמוד 1

השיב לחלק מן השאלות כפי שאפרט להלן.

3. מדוחות צפייה של השוטר ניר קוכנר עולה כי מכונית בעלת מאפיינים כשל המכונית שבה נתפסו המשיבים (קטנה שחורה שעל חלונותיה האחוריים שני דגלים) נקלטה במצלמות בחניון הרלבנטי בליל 15.5, 18.5 (נראית נכנסת לחניון) ו-19.5 (נראית יוצאת מן החניון). ב-20.5 (יום המעצר) נראית המכונית נכנסת אחרי רכב "ברינקס", עושה סיבוב בחניה ומחליפה מקומות בחניון. לפי עדותו של נהג רכב הברינקס, טגן אדגו, ב-20.5 ניסתה מכוניתם של המשיבים פעמיים להיכנס אחריו לחניון בהיצמדות למכוניתו. בפעם הראשונה נכשלה בכך וכשחזר מאוחר יותר ברכב ברינקס נוסף עלה הדבר בידה. הנהג ציין כי ראה את המכונית השחורה נוסעת לקצה החניון ונעמדת בלי שאיש ירד ממנה ואחר כך נוסעת למקום אחר בחניון ונעמדת ליד רכבי הברינקס.
4. הטלפון של משיב 2 מאוכן באיזור החניון בליל ה-15.5 (ליל הפריצה), 18.5 ו-19.5. בשני המועדים האחרונים נערכה שיחה מהטלפון שלו למוקדן שפותח את השער לשם יציאה מחניון זה (המוקדן מונחה לפתוח את השער גם למי שנכנס ללא רשות כדי שהמתגנבים לא יפרצו בכוח את השער כדי לצאת[9]). הטלפון של משיב 1 מאוכן באיזור החניון ב-14.5. בשעת ניסיון הפריצה ב-18.5 מאוכן מכשיר זה במקום אחר בתל אביב.
5. מצלמות המחלפים של כביש 6 תיעדו את המכונית שבה נתפסו המשיבים בשעות אחר הצהרים ב-12.5, 13.5, 14.5, 15.5, 16.5, 18.5 בנסיעה צפונה מקריית גת בכיוון כללי לתל אביב. ב-16.5 תועדה נסיעת הרכב גם בשעות הלילה.
6. מדו"ח פעולה של השוטר באשא חניפס מיום 20.5.2019 בשעה 19:22 עולה כי המשיב 1 שישב במושב שליד הנהג ברכב כשנתפסו המשיבים יושבים במכונית בחניון טען בתחקור ראשוני כי אינו מכיר את הנהג - המשיב 2. לדבריו, הנהג אסף אותו והם נכנסו לחניון כדי לשבת לאכול. השוטר מציין כי ברכב לא נמצא אוכל. בעדותו במשטרה מ-21.5 טען לעומת זאת משיב 1 כי שכר את הרכב מאדם בשם עופר סנקאר עם אופציה לקנות אותו. משיב 2 החליט לדבריו לקנות ממנו את המכונית ואמר לו שיבוא איתו לתל אביב ו"יפנק אותו עם נערת ליווי". משיב 1 טען כי הכלים שנמצאו ברכב אינם שלו, אך כשנשאל אם ניסה לפרוץ שמר על זכות השתיקה. ב-25.5 וב-28.5 שתק משיב 1 בחקירותיו.
7. עופר סנקאר טען בחקירתו כי מכר את הרכב למשיב 1 עוד בטרם השלים בעצמו את רכישתו וזאת כיוון שהרכב הקודם שלו "חזר מהמוסך". סנקאר לא ידע להגיד בכמה כסף מכר את הרכב.
8. משיב 2 טען בחקירתו ב-20.5 כי הוא שוכר את המכונית בה נתפסו המשיבים ממשיב 1 והחליט לרכוש אותה ממנו. לדבריו, נסע לתל אביב "לפגוש נערת ליווי" והביא את משיב 1 יחד איתו. לדבריו, נכנס לחניון תוך היצמדות לרכב הברינקס כיוון שלא מצא חניה ברחוב (טענה שלא מתיישבת לכאורה עם

העובדה שנהג רכב הברניקס מספר כי גם בשעה מוקדמת יותר כשנכנס עם רכב אחר ניסתה המכונית השחורה להיכנס בהיצמדות אליו - א"ה). משיב 2 סירב למסור פרטים של אותה "נערת ליווי" שטען שהגיע כדי לפגוש. משיב 2 העיד כי הכלים שנמצאו ברכבו הם כלי עבודה שלו - הוא עובד בשיפוצים ובמפעל פיצוחים.

9. בחקירתו מ-23.5 השיב משיב 2 באופן סלקטיבי ביותר לשאלות. בין היתר העיד משיב 2 שהוא שנהג ברכב בשעת המעצר ושהמכונית הושכרה לו ע"י משיב 1 כשבוע וחצי או שבועיים קודם לכן. משיב 2 לא ענה לשאלה בכמה כסף שכר את הרכב או אם הוצגו לו רישיונות. לטענתו, הוא לא גנב את הלוחיות שהיו מחוברות לרכב וכלל לא ידע שהן גנובות. משיב 2 סיפר כי היה באותו חניון גם יום לפני מעצרו - לטענתו, הגיע למקום לבד כדי לחכות ל"נערת ליווי" שלדבריו לא הגיעה כלל לחניון ושאת מספר הטלפון שלה סירב למסור לחוקרים. מהחניון יצא לדבריו יום קודם מעצרו בהיצמדות לרכב אחר. המשיב טען כי אינו זוכר אם גם ביום 16.5.2019 (יום ההתפרצות לכאורה) היה בחניון ואינו זוכר אם התקשר באותו יום על מנת לבקש שיפתחו עבורו את שער החניון, אך טען שלא היה יחד עם משיב 1 באותו יום (שורה 111). משיב 2 חזר על טענתו כי הכלים שנתפסו ברכב הם כלי עבודה (שורה 153). לרוב השאלות השיב משיב 2 במילים: "שומר על זכות השתיקה".

10. ב"כ המשיב 1 טוען כי אין ראייה המוכיחה כי לקוחו היה בחניון ביום שבו נקדח החור בדלת הרכב הרלבנטי ולכן לא ניתן לדבריו להרשיעו בקשר לפריצה לרכב זה רק משום הימצאותו בחניון מספר ימים אחר כך (יש לשים לב כי התביעה נקטה גישה זהירה והאשימה את המשיבים רק במקרה אחד מבין שלושת המקרים שעליהם דיווחו אנשי ברניקס). לדברי הסניגור, משיב 2 לוקח על עצמו את האחריות לביצוע העבירות ואינו קושר את משיב 1 ולכן לא ניתן לקבוע כי יש ראיות לכאורה נגדו. אשר להפרת תנאי מעצר הבית, אין בכך לדברי הסניגור כדי להצדיק מעצרו של משיב 1 עד תום ההליכים, אלא רק את שינוי תנאי שחרורו בתיק שבו הוחלט על מעצר הבית.

הכרעה

11. אכן אין בתיק זה ראיות ישירות לכך שמשיב 1 ביצע את העבירות הקשורות לרכב הברניקס. ואולם כדי לבחון את השאלה האם יש ראיות לכאורה נגדו יש לבחון את השאלה אם יש סיכוי סביר שיורשע על בסיס הראיות הנסיבתיות לאשמתו.

12. ההלכה בעניין הרשעה על בסיס ראיות נסיבתיות סוכמה על ידי השופט סלים ג'ובראן בע"פ 2697/14 **ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל** (2016) כך:

"לצורך הרשעה, יש הכרח כי המסקנה המפלילה תהיה המסקנה ההגיונית היחידה העולה ממכלול הראיות הנסיבתיות. זאת, לאחר שבית המשפט בחן את מכלול הראיות ואת הסבריו של הנאשם וגרסתו העובדתית

החלופית באספקלריה של ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים. ככל שקיימת גרסה עובדתית חלופית, המועלית על ידי הנאשם או המתגלה מהעובדות אשר הוכחו בפני בית המשפט, ממנה עולה מסקנה אפשרית אחרת מלבד המסקנה המרשיעה, יהיה די בכך לשם זיכוי מהאשמה המיוחסת לו. עם זאת, אין די בכך שתתקיים מסקנה חלופית דחוקה, תיאורטית או מופרכת, היכולה לעלות מחומר הראיות, כדי להקים ספק סביר באשמתו של הנאשם - אלא נדרשת מסקנה חלופית סבירה שיש לה אחיזה בחומר הראיות ...

בשיטת משפטנו, הדרך המקובלת ליישום העקרונות המתוארים לעיל בעת בחינתם של תיקים פליליים המבוססים על ראיות נסיבתיות בלבד היא באמצעות "המבחן התלת-שלבי" ... בשלב הראשון של המבחן נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה, כדי לקבוע האם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי... בשלב השני נבחנת המסכת הראייתית כולה, כדי לקבוע האם היא מובילה למסקנה לכאורית לפיה הנאשם אכן ביצע את המעשים המיוחסים לו, בהסתמך על ניסיון החיים והשכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירופן של מספר ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת מהן כשלעצמה אינה מספיקה לצורך הפללה, אולם משקלן המצטבר בהשתלבותן יחדיו הוא משקל ראייתי מפליל... לבסוף, בשלב השלישי נבחנים הסברים חלופיים למערכת הראיות הנסיבתית, אשר עשויים לשלול את המסקנה המפלילה שקמה בשלב השני של הבחינה. על פי רוב, בית המשפט יבחן בשלב זה את התזה המפלילה של התביעה אל מול גרסתו העובדתית החלופית של הנאשם - ויקבע האם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל את גרסתו והסבריו של הנאשם, או שיש בהם להקים ספק סביר באשמתו... עם זאת, בית המשפט אינו מוגבל לבחינת גרסתו של הנאשם בלבד, אלא עליו להעלות בעצמו הסברים חלופיים בעלי פוטנציאל מזכה, אפילו אם הם אינם מתיישבים עם טענות ההגנה... כמצוין לעיל, על ההסבר החלופי - בין אם הוצע על ידי הנאשם ובין אם הועלה ביוזמת בית המשפט - להיות מתקבל על הדעת ומבוסס במידה כלשהי על המסכת הראייתית הקיימת, ואין די בהסבר מאולץ, תיאורטי או כזה שאינו מתיישב עם השכל הישר וניסיון החיים... ככל שלא קיים הסבר חלופי המתקבל על הדעת, והמסקנה המפלילה נותרת בגדר המסקנה ההגיונית היחידה, ניתן להרשיע את הנאשם בהסתמך על הראיות הנסיבתיות".

13. אחרי שעיינתי בחומר החקירה אני סבור כי יש הרבה יותר מאשר סיכוי סביר שיקבע שכל אחת מן הראיות הנסיבתיות המפלילות בתיק זה היא אמינה בפני עצמה - וכוונתי בין היתר לראיות אלה: הימצאותו של משיב 1 בחניון הברינקס ב-20.5, העובדה שמדובר בחניון למורשים בלבד, העובדה שהרכב נכנס לחניון אף על פי שלא היה מורשה לכך, העובדה שהרכב נכנס תוך היצמדות לרכב ברינקס מורשה כניסה, העובדה שבשעה מוקדמת יותר ניסה להיכנס באותה שיטה, העובדה שבמכונית שבה ישב בתוך החניון נמצאה הדיסקית שנקדחה מרכב הברינקס ב-16.5, העובדה שברכב נמצא מוט טלסקופי שבקצהו חובר וו, העובדה שמוט זה מאפשר פתיחת דלת המושב ליד הנהג כשהוא מוחדר דרך החור שנקדח בדלת מושב הנהג, העובדה שכדי להסתיר את הקידוח נערכה אטימה חלקית של החור תוך שימוש בצבע כחול, העובדה שעל המכונית נמצאו כתמי צבע כחול, העובדה שבמכונית שבה ישב המשיב נמצא מיכל צבע כחול, העובדה שבמכונית נמצאו מקדחה וכוסות קידוח וכן לומים וכלים נוספים היכולים לשמש כלי פריצה, העובדה שלוחיות הרכב היו גנובות ונגנבו ב-11.5 בראשון לציון, העובדה שהנסיבות שבהן הגיע הרכב לשימושם של המשיבים מפוקפקת, והעובדות העולות מדוחות הצפייה והאיכונים כפי שפורטו לעיל.

14. אני סבור כי העובדה שמשיב 1 נמצא בתוך חניון ברניקס במכונית שאינה מורשית כניסה לחניון ובתוכה כל הממצאים הקושרים אותה לפריצה לרכב הברניקס קושרת אותו לכאורה לקשר הפלילי לפריצה לרכב הברניקס על כל העבירות שנדרשו לשם הגשמת קשר זה. אני מוצא כי יש סיכוי סביר כי בית המשפט שידון בתיק יקבע כי על סמך ניסיון החיים והשכל הישר שלל הראיות המפלילות שפורטו לעיל מובילות יחדיו למסקנה לכאורית שהמשיב היה שותף לביצוע העבירות. אני מוצא כי אין בעובדה שמשיב 2 טען שכלי הפריצה הם כלי עבודה שלו, ושכיום שבו בוצע הקידוח לא היה יחד עם משיב 1, כדי לבטל את הסיכוי הסביר שבית המשפט יקבע כי הראיות הנסיבתיות מוליכות למסקנה לכאורית שמשיב 1 היה שותף כאמור לביצוע העבירות (מה עוד שלכאורה לא מדובר בכלי עבודה תמימים, כך שגרסת משיב 2 היא ממילא מופרכת לכאורה).

15. העובדה שהמשיב 1 לא מסר אליבי ליום 16.5, שתק ברוב חקירתו, מסר הסברים שונים בדבר הרקע להימצאותו בחניון ב-20.5 לשוטר שתחקר אותו בשטח ולמי שגבה את עדותו (פעם אמר שאינו מכיר את משיב 2 ושהם נכנסו לחניון כדי לאכול בו ופעם אמר שהוא מוכר לו את המכונית והלה הביא אותו כדי "לפנק אותו עם נערת ליווי"), העובדה שאין כל תמיכה להסברים החלופיים שמסר (ברכב לא נמצאו שיירי אוכל והמשיבים לא מסרו פרטים של כל "נערת ליווי") וממילא מדובר בהסברים חסרי שחר באופן כללי (אציין שאין טענה כי מדובר בחברים קרובים והפרשי הגיל ביניהם מדברים בעד עצמם) וביקוריה הקודמים של המכונית בחניון לפי הצילומים ולנוכח איכוני הטלפונים - כל אלה מעלים כי קיים סיכוי סביר שבית המשפט יקבע שהמסקנה המפלילה את המשיב 1 כשותף בביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום היא המסקנה האפשרית היחידה וירשיע אותו בביצוע העבירות.

16. לנוכח האמור לעיל אני קובע כי יש ראיות לכאורה לאשמתו של משיב 1 בביצוע כלל העבירות שבכתב האישום.

17. המשך הדין בבקשה למעצר עד תום ההליכים יתקיים בפני השופטת שלומית בן יצחק.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

[1] ראו עדותו של אברהם הבר.

[2] ראו עדותו של דמיטרי זורב.

[3] ראו עדויותיהם של יוסף כהן וגי'א אורון.

[4] ראו חוות דעתו של אייל ארונסון.

[5] ראו דיסק הדגמה בתיק החקירה וכן חוות דעתו של ניר ניסים.

[6] ראו דו"ח חיפוש בתיק החקירה.

[7] ראו תצלום 39 בתיק החקירה.

[8] ראו עדות בעל הרכב מ-12.5.2019.

[9] ראו עדותו של אברהם הבר.